

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ
ADMINISTRACIÓ:
16, Avenue Hoche
PARIS VIII

SETMANARI DELS CATALANS A FRANÇA

ABONAMENTS: 1 a. 6 m. 3 m.
França 40 25 15
Union postale . . 60 37 50
Altres països . . . 75 45

VISCA FINLANDIA!

DURANT set segles Finlàndia visqué unida a un dels països d'un més elevat grau de civilització: Suècia.

L'any 1808, arran de les guerres napoleòniques, Alexandre I^r, tsar de totes les Rússies, anexionà Finlàndia, el legendari país dels 40.000 llacs.

La personalitat finlandesa, afermada a través d'una llarga convivència amb els països escandinaus, s'imposà a la mateixa mentalitat imperialista del tsar.

Alexandre I^r, en efecte, creà un senat finlandès, i nomenà, com a governador general del país, un finlandès autonomista.

L'autonomia finlandesa, exceptuant el període 1825-1855, fou respectada per tots els tsars russos, els quals implícitament reconeixien, amb aquest gest, la superioritat de la civilització del petit país.

L'any 1877, amb l'Aribau finlandès Runeberg, s'inicia el procés de la renaixença espiritual. Tot el país, com mogut per un instint vital secret, aspira a la definició política de la seva ànima. Paral·lelament a aquesta ascensió moral, les estructures del país es concreten i es reforcen. La industrialització fa grans progressos. Les fàbriques tèxtils floreixen arreu. L'autonomia, sostinguda per la convergència d'aquest doble corrent, es consolida.

Finlàndia obté del poder tsarista l'autonomia municipal, l'exèrcit, la moneda, el Parlament.

Lentament, dessota mateix del monstre hipertrofiat i absolutista, un país petit edifica una de les democràcies més pures del món.

Ha de venir Nicolau II, marcat per l'estigma fatal del seu destí, perquè es destrueixi, el 1889, tot allò que la perseverança finlandesa havia construït a través del temps.

L'autonomia és abolida, el Parlament tancat, la dictadura instaurada. Les ales negres de l'imperialisme paneslau estenen llur tràgica ombra per damunt del país.

La caiguda del tsar, l'any 1917, havia de despertar les immenses energies latents de la Finlàndia irredenta. Primer contra els blancs, després contra els roigs, el petit país, lluitador heroic de la llibertat, obtenia la independència.

El 14 d'octubre del 1920, la Rússia dels Soviets signava la pau amb Finlàndia i reconeixia, solemnement, les seves fronteres actuals.

Durant vint anys, la Finlàndia alliberada organitzava la seva vida política i desenvolupava les seves possibilitats econòmiques.

La reforma agrària donava al país una estructura democràtica, la profunda industrialització de les seves mines i dels seus boscos augmentava en proporcions considerables la seva riquesa material.

Al damunt d'aquesta estructura econòmica, Finlàndia, país tolerant, moderat, format en la gran escala de la convivència escandinava, edificava un dels sistemes polítics més perfectes d'Europa.

Als Estats Units anomenen aquests bells països nòrdics «l'aristocràcia d'Europa». Són, en canvi, països dirigits pels socialistes. No hi ha cap contradicció en els termes. Perquè el socialisme escandinau tendeix, més que a anivellar les classes en el graó inferior de la jerarquia social, a elevar-les a les més altes promocions. Socialisme de l'esperit. Socialisme de seleccions. Vet ací la bella cristallització escandinava!

Finlàndia, fidel a aquest clima, havia estat sempre governada per demòcrates.

En les eleccions de juliol del 1939, els Partits de la democràcia finlandesa obtenien els 2/3 dels vots emesos. De 200 diputats elegits, 90 eren socialistes.

Enmig d'un món turmentat, el país dels 40.000 llacs donava una alta lliçó de moral política!

Es aquest país, model de pobles, que les tropes de Stalin, representant un sistema polític i moral netament inferior, ataquen ara d'una manera brutal.

Seguint les petjades sanguinàries de Nicolau I^r i de Nicolau II, Stalin, el primari, el tsar roig, ataca un país que brilla en la Història amb tots els colors de la honradesa i de la dignitat.

I, per vergonya seva, aixeca contra el Govern legítim de la Finlàndia màrtir un govern fantasma reconat en el *no man's land* de la decència i de la vergonya.

I això ho fa Stalin, «Pare dels Pobles», «Geni de la Humanitat».

I això ho fa el país «defensor dels drets dels pobles a disposar d'ells mateixos».

La Catalunya

envia a la Finlàndia heroica la salutació emocionada dels seus fills.